

ОБНОВЛЕННЯ МОДЕЛІ МУЗИЧНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Сучасний гуманістичний підхід до освіти, пріоритет людських цінностей, життя і здоров'я людини, вільний розвиток особистості вимагають більш уважного й відповідального ставлення педагогів до кожної дитини, повагу і визнання її індивідуальності. Кожна дитина має право на кваліфікований педагогічний супровід для найповнішого розкриття свого потенціалу, створення умов "для повноцінного прояву і розвитку особистісних функцій суб'єктів освітнього процесу, а не формування особистості із заданими властивостями" [3, 4].

Сьогодні можна констатувати, що нові вимоги щодо побудови просторово-предметного середовища дошкільного навчального закладу (С.Л.Новоселова, В.А.Петровський, Р.Б.Стерніна, Р.М.Чумічева та ін.) знаходять усе ширше практичне застосування, в організації середовищного простору все частіше використовується музика, яка виступає фоном життєдіяльності дитини. Але при цьому музика не використовується педагогами як ефективний засіб супроводу і корекції цілісного розвитку дитини.

Сучасні дослідження в галузі медицини (Г.Декер-Фойгт, І.Догель, О.Захаров, П.Лазарев, В.Коновалов, В.Отмахова, С.Рогов, С.Шушарджан та ін.), психології (Г.Гельмгольц, Д.Меззоно, Б.Прутер, Б.Теплов та ін.), музикознавства (Б.Асаф'єв, В.Медушевський, С. Назайкинський, П.Сокольський) та педагогіки (В.Волгін, Н.Голубева, Н.Карамішева, В.Лаптева, О.Радинова, В.Рилькова, М.Спайхгерта та ін.) засвідчують поліфункціональні властивості музики, багатоплановість її впливу на людину. Це дає підстави для осмислення мети, завдань і змісту музично-педагогічної підготовки педагогів системи дошкільної освіти має бути підготовка майбутніх вихователів дошкільних закладів з позицій більш ефективного використання музики у вихованні і розвитку дошкільників. В її основу має бути покладено принципово новий підхід майбутніх педагогів дошкільної освіти щодо можливостей музики як засобу розвитку природних сил дитини, допомоги їй у реалізації потенційних можливостей, формуванні уявлення про світ та власне "Я", об'єктивації потреби самовизначення, самореалізації, саморозвитку та самобереження. Отже, метою оновленої моделі музично-педагогічної підготовки педагогів системи дошкільної освіти має бути підготовка майбутніх вихователів до поліфункціонального використання музики в педагогічному супроводі розвитку дошкільників.

Проблемами підготовки майбутніх фахівців для роботи з дітьми дошкільного віку займалися багато відомих учених. Питанням організації навчального процесу у вищому навчальному закладі і визначенню найбільш ефективних шляхів підготовки фахівців дошкільного профілю присвячені роботи Н.Я. Михайленко, Н.Я.Панько, Л.В.Поздняк, В.І.Ядешко та ін. Дослідження музичного виховання дітей і підготовки студентів до цієї роботи висвітлено в працях Н.О. Ветлугіної, І.Л. Держинської, А.Н. Зиміної, С.І. Науменко, О.П. Радиної, Т.П. Танько, Р.М. Чумічева та ін. Водночас учені не виходили за межі традиційного використання музики у вихованні дитини, яке співпадає за своєю суттю зі спеціалізованою підготовкою до музичної виконавської діяльності.

Мета статті – обґрунтувати і розкрити зміст оновленої моделі музично-педагогічної підготовки майбутніх вихователів, яка входить до структури професійної підготовки фахівців дошкільного профілю в педагогічних університетах.

Підвищення вимог до якості підготовки фахівців дошкільної освіти потребує змін і вдосконалення навчальних планів у бік розширення та поглиблення циклу спеціальних дисциплін.

Відповідно до вимог галузевого стандарту вищої освіти за спеціальністю 6.010101 "Дошкільне виховання" музично-педагогічна підготовка студентів передбачає вивчення нормативних дисциплін "Методика музичного виховання" і "Співи і музична література", які входять до циклу "Професійна та практична підготовка". У межах існуючої моделі музично-педагогічної підготовки в студентів формується музикально-естетична компетентність, що виражається в наявності певного базису знань і готовності використовувати набуті теоретичні знання в практичному досвіді для розв'язання завдань музикального розвитку дітей, включаючи когнітивні й операціонально-діяльнісні компетенції (мотивоване опанування теоретичних знань і практичних навичок музичної діяльності). Знансєва складова музично-естетичної компетентності містить: 1) загальне уявлення про музику як вид мистецтва (жанри, засоби виразності, відомості про музичну літературу, життя і творчість композиторів); 2) знання вікових особливостей музикального розвитку дитини, музикальних здібностей, методів і прийомів музичного виховання; 3) знання методики музикального розвитку дошкільників (методики проведення музично-дидактичних ігор, розучування музично-ритмічних рухів, дитячих пісень, долучення до гри на дитячих музичних інструментах, проведення бесіди про музику).

Зміст операціонально-діяльнісної компетенції становить: 1) володіння нотною грамотою, що дає можливість самостійно розучувати твори дитячого репертуару; 2) уміння інтонаційно чисто і виразно співати репертуар для дошкільників; 3) уміння вільно грати на дитячих музичних інструментах; 4) володіння елементами музикально-ритмічних рухів; 5) володіння різними формами організації музичної діяльності дошкільників (заняття, музика в побуті дитячого садка, вільна музична діяльність).

Слід зауважити, що спеціальний цикл забезпечує засвоєння знань і умінь, що відповідають безпосередньо професійним функціям діяльності музичного керівника дошкільного навчального закладу. Проте у більшості педагогів дошкільних закладів не є фахівцями в галузі музичного мистецтва. Їхня роль у музичному вихованні дошкільників полягає у допомозі музичному керівнику і не сприяє створенню цілісної музичної картини світу. Створення такої картини базується на шумо-звуко-музикальному досвіді дитини, який ставить її у складні умови вибору аудіальної інформації. Культура сприйняття шумової, звукової, мовної і музичної інформації є основою аудіальної культури дошкільників. Аудіальна культура (термін А.Ф. Яфальян) особистості характеризується високою мірою диференціації навколишньої аудіальної інформації, умінням визначати її якість, здатністю адекватно реагувати на неї і високою мірою захищеності від негативної дії джерел негативних шумів, звуків і навіть музики [5, 64].

Аудіальна культура формується в ході аудіального розвитку. У літературі термін "аудіальний розвиток" використовується лише в нейролінгвістичному програмуванні і ввели його засновники цього напрямку Р.Бендлер і Д.Гріндер. У музичній педагогіці термін "аудіальний розвиток дітей" практично відсутній, проте останнім часом даний напрям починає активно вивчатися як педагогічна проблема (А.Ф. Лобова) [1].

У широкому розумінні аудіальний (термін А.Ф. Лобової) – це передмузикальний розвиток дітей, який базується на умінні слухати, чути і розуміти самого себе, людське середовище, навколишній шумовий, звуковий і музичний світ [1, 4]. Необхідність передмузикального розвитку дитини зумовлено тим, що занурення дітей у світ великого музичного мистецтва відбувається без урахування їхнього слухацького досвіду.

За теорією біогенезу Е.Геккеля, індивідуальний розвиток (онтогенез) являє собою скорочений розвиток роду людського (філогенез), тобто в процесі становлення особистості людина (дитина), повторюючи у своєму розвитку історію людства, має пережити всі його етапи. Для музичного розвитку дитини важливо їй самій пройти той багатотиповий шлях, яким ішло людство у створенні музичної культури. Генетична спорідненість мовленнєвих і музичних засобів виразності: інтонація, темп, ритм, динаміка, тембр є ще однією причиною необхідності введення аудіального розвитку дитини.

Якщо розглядати аудіальний розвиток детальніше, то очевидно, що він ширший за музикальний розвиток дітей. Це фундаментальний рівень, без якого не можуть повноцінно розвиватися слухова увага, мовлення, музикальні здібності дитини. Засоби аудіального розвитку дітей значно ширші, ніж музичного. Їх можна об'єднати в триади, залежно від підпорядкованості і поетального освоєння: "шум – звук – музика", "хаос – ритм – гармонія", "тиша – мовчання – пауза", "голос – інтонація – тембр", "жест – мовлення – спів" [5, 67].

Теоретична складова підготовки майбутніх вихователів до формування аудіальної культури дошкільників має включати, на нашу думку, такі компоненти:

- знайомство з передумовами виникнення аудіальної культури як педагогічної категорії;
- обґрунтування трактовки даного поняття;
- виявлення структури і змісту даного педагогічного явища: основних компонентів (інтелектуальний, емоційний, ціннісний); сутнісних характеристик-критеріїв (міра володіння розумовими операціями, емоційна чуйність, ціннісне становлення до звукової сфери навколишнього світу); функцій аудіальної культури (адаптаційна, комунікативна, інформаційна, знаково-семіотична, соціалізуюча, перетворювальна, трансляційна, людинотворча);
- співвіднесення понять "культура", "аудіальна культура", "художня культура", "музична культура" та визначення місця аудіальної культури в системі загальної культури особистості;
- виявлення взаємозв'язку понять: 1) аудіальний розвиток, що є здатністю людини приймати і переробляти звукові сигнали із зовнішнього середовища, а також адекватно реагувати на них; 2) звукове середовище, що трактується як цілісне аудіальне поле, яке оточує індивідуума і певним чином сприймається й інтерпретується ним; 3) аудіальна культура.

Головним у теоретичній підготовці майбутнього вихователя є знайомство з основними напрямками занурення дошкільників у звукове середовище: 1) "ближнє" – звукове середовище будинку, природи, сільської місцевості, міста; 2) "далекє" – звукове середовище морів та океанів, звукове середовище космосу; 3) "фантастичне" – звуки міфів, легенд і казок; 4) звуки, за допомогою яких можна передати внутрішній стан людини, її почуття і думки.

На нашу думку, традиційні операціонально-діяльнісні компетенції мають бути замінені практико-перетворювальною компетенцією вихователя – сформованою готовністю до професійної взаємодії з музичним керівником. Практико-перетворювальна компетенція реалізує найважливішу функцію вихователя як керівника педагогічного процесу цілісного розвитку дитини-дошкільника, ініціатора взаємодії з музичним керівником і характеризує такі уміння:

- здійснювати аудіальний як передмузикальний розвиток дітей;

- створювати умови для повноцінного розвитку слухового сприйняття (музично-звукове середовище);
- добирати методичні прийоми залучення дітей до самостійної музикальної діяльності (сприймання, виконавства), музикального фантазування (ритмічного, пластичного, мелодичного);
- добирати засоби музичного виховання (музичні твори, ігри, хороводи, танці, коліскові, пісні в аудіозапису), доцільні для оптимізації режимних процесів у групі;
- практично застосовувати навички розробки змісту і структури музичної розваги, музично-театралізованого свята;
- співпрацювати з музичним керівником і батьками у здійсненні процесу музично-естетичного розвитку дітей.

З визначеної нами позиції метою предмета "Методика музичного виховання" має бути готовність майбутнього вихователя до аудіального розвитку як передмузикального розвитку дошкільників і професійної взаємодії з музичним керівником.

Відповідно до стандартів вищої освіти в курсі "Спів і музична література" ставляться завдання: формування інтересу до музики, розширення музикального кругозору студентів, формування емоційно-оцінного ставлення до музики, розвиток музикального смаку; опанування студентами практичних умінь в галузі хорового й індивідуального співу, сольфеджування і найпростішого аналізу музичних творів.

Слід зазначити, що в реалізації завдань даного курсу поняття "музика" традиційно розглядають як художній твір, як музичне мистецтво, як мистецтво взагалі, в якому основна увага концентрується на особистісно-змістовій сфері [4, 96]. Натомість у другій половині XX століття музика стала предметом вивчення різних наук, що належать не лише до гуманітарного, але й до природничо-наукового і технічного знання. З'ясовано, що музика впливає на багато сфер життєдіяльності людини через три основних чинники: вібраційний, фізіологічний і психічний. Звукові вібрації є стимулятором обмінних процесів в організмі на рівні клітини. Ці вібрації здатні змінювати різні функції організму (дихальну, рухову, серцево-судинну). Завдяки асоціативним зв'язкам, що виникли в процесі сприйняття і виконання музики, змінюється і психічний стан людини (дитини).

Основною метою вокального розвитку є підвищення адаптаційних і резервних можливостей людського організму. Корисний будь-який спів, оскільки розспівуються голосні звуки, які є цілющими і надають органам нової якості. У роботі з дітьми активна вокалізація використовується в різних варіантах: це може бути корекція психоемоційних станів у дітей, що мають невисоку самооцінку, низький ступінь самоприйняття, понижений емоційний тонус, проблеми в розвитку комунікативної сфери.

Характерно, що властивості музики не пов'язані з її естетичною цінністю. Є музика, яка не становить інтересу з погляду високого мистецтва, але не шкідлива, а частіше корисна для стану організму та психіки того, хто слухає. Разом з тим, є музика великих композиторів, яка вирізняється напруженими, негармонійними поєднаннями музикальних звуків, відсутністю форми, нерівномірністю ритмів, що діють руйнівно на мозок і психіку людини.

Технологія оновленого змісту курсу "Спів і музична література" передбачає модернізацію матеріально-технічної бази вищого навчального закладу (клавійні синтезатори, семплери, робочі станції, мультимедійні комп'ютери та ін.). Використання синтезатора на занятті дозволяє студентів самостійно, без знання азів музичної граматики, за допомогою програми озвучити казку для малюків (у синтезатора є і вітри, і струмки, і скрип дверей, і шльопання ніг по калюжах), увімкнути караоке і насолоджуватися розучуванням народного та сучасного дитячого пісенного репертуару. Володіючи арсеналом сучасних технічних звуковідтворювальних засобів, студенти на власному досвіді можуть пізнавати особливості музичної мови і способи її організації, відчутти емоційні впливи музики, розробити зміст фонотек для різних вікових груп дошкільників добираючи музичні твори відповідно до критеріїв за силою їх дії, складати аудіо-програми з урахуванням цілющої психофізіологічної дії музики. Широкий простір для творчості і висока якість звучання при нескладній техніці управління цифровим інструментарієм робить його особливо привабливим для використання в музично-педагогічній діяльності.

Отже, застосування сучасних технічних засобів у музичному навчанні здатне різко підвищити його ефективність, зробити заняття більш цікавими. Крім того, перед педагогами відкриваються широкі перспективи у створенні нових методів навчання, які в музичній педагогіці не мінялися десятиліттями.

Відповідно до вищесказаного, завданнями оновленого курсу "Спів і музична література" мають бути такі:

- усвідомлення студентами феномена "музика" як фізичного явища та виду діяльності, поняття про музичний твір, засвоєння основних параметрів музики та їх вплив на психофізіологію людини, опанування вмінням виявляти емоційний сценарій музичного твору;
- опанувати основу вокалізації, розширити власний досвід знанням народного і сучасного дитячого пісенного репертуару;
- оволодіти навичками використання арсеналу сучасних технічних звуковідтворювальних засобів.

Реалізація мети оновленої моделі музично-педагогічної підготовки педагогів системи дошкільної освіти потребує підвищення рівня теоретичних і науково-методичних основ готовності майбутніх вихователів до педагогічного супроводу розвитку дитини засобами музики.

Спецкурс "Педагогічний супровід розвитку дитини засобами музики" будеться на основі інтеграції знань аудіального розвитку дитини, знань основних параметрів музики і їх впливу на психофізіологію людини (дитини), а також знань дитячої психології, дошкільної педагогіки, частин методик, основ валеології, основ педагогічної майстерності.

Мета спецкурсу – формування в майбутніх вихователів готовності використовувати музику як засіб педагогічного впливу на дитину у фаховій діяльності.

Структура і зміст курсу може варіюватися відповідно до рівня знань та інтересів, завдань професійної підготовки, але основні розділи такі: педагогічний потенціал музики; методика використання педагогічного потенціалу музики у фаховій діяльності вихователя.

Розділ "Педагогічний потенціал музики" розкриває теоретичні основи музики як феномена пізнання і суб'єктивного відображення людиною навколишнього світу, як засобу збереження психосоматичного здоров'я дитини, підвищення ефективності її навчальної діяльності, як чинника інтересу до музичної діяльності, як засобу природо відповідного і цілісного розвитку дитини.

Розділ "Методика використання педагогічного потенціалу музики у професійній діяльності вихователя" містить методичні матеріали (інструкції, практичні вправи, ігри), різноманітні підходи і зміст роботи педагога в здійсненні педагогічного супроводу розвитку дитини засобами музики.

Зацікавленість студентів, індивідуальна стратегія професійного зростання у процесі музично-педагогічної підготовки забезпечується через організацію самостійної роботи: ведення "Щоденника слухача", в якому студенти фіксують основні параметри та емоційний склад прослуханих музичних творів; опанування способів створення звуків, прийомів гри на дитячих музичних інструментах; виготовлення саморобних музичних інструментів для шумового оркестру і створення імпровазіцій у доповнення до звуків виконуваного музичного твору; підготовка атрибутів ігор, спрямованих на вивчення властивостей звука; виконання проекту "Тематична розробка" – розробка сценаріїв музично-театралізованих свят та розваг з дітьми, складання сценарію сімейного музичного свята або дозвілля, варіювання їх змісту для дітей певного віку; збір фонотек для різних вікових груп дошкільників шляхом добору музичних творів відповідно до критеріїв за силою їхньої дії, складання аудіо-програми з урахуванням цілющої психофізіологічної дії музики; збір регіонального дитячого фольклорного репертуару; виконання навчального проекту "Кейс" – добір, складання, вигадування, опис і аналіз ситуації з практики супроводу розвитку дитини засобами музики.

Результатом самостійної роботи студентів має стати "педагогічна скарбничка" – набір устаткування і матеріалів для подальшої самостійної роботи вихователем у дошкільному закладі. Відповідно до оновленої моделі музично-педагогічної підготовки педагогів дошкільної освіти коригуються завдання педагогічної практики з музичного розвитку дошкільників.

Оновлена модель музично-педагогічної підготовки педагогів дошкільної освіти – це єдність теоретичної, методичної, практичної підготовки студентів до майбутньої професійної діяльності з розвитком мотиваційно-ціннісного і творчого ставлення до неї.

Методична підготовка є джерелом діяльності з використання музики як засобу педагогічного впливу на розвиток дитини, що передбачає позитивне ставлення й інтерес вихователя до музичного мистецтва, визнання педагогічного потенціалу музики, наявність у мотиваційно-ціннісній структурі особистості вихователя установок на використання музики як механізму зміцнення здоров'я, розвитку фізичних якостей, психічних функцій та інтелектуальних здібностей дитини у різноманітних видах дитячої діяльності, здатність до розуміння важливості педагогічно доцільної організації музично-звукового середовища в роботі з дітьми та їх аудіального розвитку, здатність до розуміння значення професійної взаємодії з музичним керівником, можливості, котру вона відкриває заради музикально-естетичного розвитку дитини; здатність до рефлексії.

Теоретична підготовка є системою значущих знань: можливості звукового поля; закономірностей впливу музики на фізіологічний, психічний, поведінковий рівні організації людини; поліфункціональності музичного мистецтва; особливостей сприймання музики дитиною; критеріїв відбору музичних творів і звукових засобів для використання в роботі з дітьми; різновидів і форм дитячої музичної діяльності; знання особливостей психофізичних засобів розвитку дітей, розвитку їхніх здібностей, рівня опанування аудіальної культури.

Практична підготовка передбачає наявність: умінь і навичок педагогічного супроводу розвитку дитини засобами музики, навичок вокалізації, умінь володіти арсеналом сучасних технічних звуковідтворювальних засобів, умінь складати аудіо-програми з урахуванням цілющої психофізіологічної дії музики, умінь здійснювати аудіальний як передмузичний розвиток дітей, умінь співпрацювати з музичним керівником і батьками у здійсненні процесу музично-естетичного розвитку дітей.

Традиційно в наукових дослідженнях для оцінки результатів використовується виділення рівнів розвитку, підготовки, умінь, знань і т.п.: це низький, середній, високий. Проаналізувавши наукові дослідження у педагогічній сфері, ми дійшли висновку, що для оцінки професійної підготовки педагогів, рівня готовності до педагогічного супроводу розвитку дитини засобами музики, до їхніх знань, умінь не можна виходити з низького, середнього, високого рівнів.

Ми вважаємо, що перший рівень – "необхідний" – такий, без якого не можна обійтися, потрібний, як обов'язковий, неминучий. Характеристика першого рівня може розглядатися як допуск до фахової діяльності, зокрема педагогічної. Другий рівень, ми визначаємо як "достатній", це означає: такий, що відповідає потребам, необхідним умовам професійної (музично-педагогічної) діяльності, те, що виявляється в необхідній мірі, є у потрібній кількості. Третій

рівень – "оптимальний" – найбільш сприятливий для (музично-педагогічної) фахової діяльності педагога. Це рівень не просто допуску і успішної діяльності, а й і ступінь фахового розвитку. Цей рівень має бути у більшості педагогів.

Відповідно до запропонованих критеріїв оцінки характеристика рівнів оновленої моделі музично-педагогічної підготовки педагогів дошкільної освіти буде такою. Оптимальний рівень – сформованість усіх компонентів оновленої моделі музично-педагогічної підготовки педагогів дошкільної освіти (мотиваційно-ціннісного, теоретичного, методичного, практичного) в їх єдності і взаємодії, виявляється прагнення до творчої діяльності, діяти в інтересах самої дитини і для дитини, поглиблення аудіальної культури; внутрішня потреба особистості у її вдосконаленні.

Достатній рівень – сформованість усіх компонентів оновленої моделі музично-педагогічної підготовки педагогів дошкільної освіти, нерівномірність розвитку окремих компонентів, але є тенденція до їх стійкого прояву, удосконалення, взаємозв'язку, збагачення; прояв творчості у педагогічній діяльності; сформовані основні елементи аудіальної культури.

Необхідний рівень – сформованість необхідних компонентів музично-педагогічної підготовки, які недостатньо взаємопов'язані, порушена їх взаємодія, педагогічна діяльність потребує збагачення, розвитку творчих елементів; прагнення до вдосконалення аудіальної культури активізується зовнішніми вимогами.

Висновки. Уміння вихователя планувати і забезпечувати навчально-виховний процес із включенням до нього музики як засобу педагогічного впливу на розвиток дитини сприятиме оптимізації розвитку дошкільників, істотно підвищить ефективність педагогічної діяльності загалом, позитивно вплине на атмосферу педагогічного спілкування. Але для цього вихователів необхідна спеціальна підготовка, що здійснюється під час навчання у вищому навчальному закладі.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Лобова А.Ф.* Аудіальное развитие детей : учебное пособие для педагогов / Лобова А.Ф. – Екатеринбург. : "Урал. гос. пед. ун-т", 1999. — 160 с.
2. *Петрушин В.И.* Музыкальная психология : Учебное пособие для студентов и преподавателей / Петрушин Валентин Иванович. — М. : Академический Проект, 2006. — 400 с. – ("Gaudemus").
3. *Сериков В.В.* Образование и личность. Теория и практика проектирования педагогических систем. – М. : Издательская корпорация "Логос", 1999 – 272 с.
4. *Тарасова Г.С.* О психологии музыки / Г.С. Тарасова // Вопросы психологии. – № 5. – 1994. – С. 95-99.
5. *Яфальян А.Ф.* Теория и методика музыкального воспитания в начальной школе: учебное пособие для студентов педагогических вузов. / А.Ф. Яфальян. – Ростов н/Д :Феникс, 2008. – 380 с.

Подано до редакції 28.05.10

РЕЗЮМЕ

У статті розкривається сучасне бачення проблем професійної підготовки педагогічних кадрів для дошкільної освіти, пропонуються нові підходи до якісного оновлення змісту музично-педагогічної підготовки майбутніх вихователів до професійної діяльності в умовах вищого навчального закладу.

Ключові слова: музично-педагогічна підготовка педагогів дошкільної освіти, нові підходи, вища школа.

С.П. Нечай

ОБНОВЛЕНИЕ МОДЕЛИ МУЗЫКАЛЬНО-ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ПОДГОТОВКИ ПЕДАГОГОВ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ РЕЗЮМЕ

В статье раскрывается современное видение проблем профессиональной подготовки педагогических кадров для дошкольного образования, предлагаются новые подходы к качественному обновлению содержания музыкально-педагогической подготовки будущих воспитателей к профессиональной деятельности в условиях высшего учебного заведения.

Ключевые слова: музыкально-педагогическая подготовка педагогов дошкольного образования, новые подходы, высшая школа.

S.P. Nechay

RENOVATION OF THE MUSICAL AND PEDAGOGICAL TRAINING MODEL OF PRESCHOOL TEACHERS

SUMMARY

The article discloses modern vision of the issue on professional training of pedagogical staff for preschool education. It suggests some new approaches to efficient renovation of the content of musical and pedagogical training of future teachers for professional activity in terms of higher school.

Keywords: musical and pedagogical training of preschool teachers, new approaches, higher school.